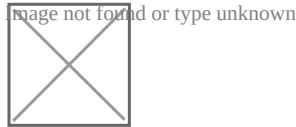

Ιερομόναχος Αβέρκιος Αγιαννανίτης (1822 - 27 Αυγούστου 1915)

/ [Συναξαριακές Μορφές](#)

Ιερά Σκήτη Αγίας Άννης (φωτ. 1890)

Ιερά Σκήτη Αγίας Άννης (φωτ. 1890)

Με μεγάλη υπακοή ζούσε στην Καλύβη του Τιμίου Προδρόμου της σκήτης της Αγίας Άννης. Ο Γέροντάς του ήταν αρκετά αυστηρός, ο σπουδαίος Πνευματικός Γρηγόριος Μικραγιαννανίτης († 1899). Νέος ήλθε από την Αγχίαλο της Βουλγαρίας. Ήταν ανεπιείκτως του ενάρετου μητροπολίτη Σμύρνης Βασιλείου (1882-1910). Μιλούσε άριστα τα βουλγαρικά και τα ελληνικά.

Στους υποτακτικούς του έλεγε: «Ο μοναχός ο Αγιαννανίτης δεν επιτρέπεται να έβγει έξω από τη σκήτη, διά να μη χάση τον δρόμον της πρακτικής αρετής, η οποία ανεβάζει τον μοναχόν εις τα ύψη της εσωτερικής εργασίας». Πολλοί έφθαναν στο κελλί του για να εξομολογηθούν. Συνήθιζε να λειτουργεί συχνά και ανυπόδητος. Λόγος απρόσεκτος δεν βγήκε ποτέ από το στόμα του. Δεν άφηνε περαστικό να μην τον φιλοξενήσει, να μην τον παρηγορήσει με λόγους αγίων πατέρων. Άλλοτε άφηνε το κέρασμα, πέντε-έξι σύκα ξερά κι ένα ποτήρι νερό στην είσοδο, έκανε υπόκλιση και αναχωρούσε, για να μην περιπέσει σε αργολογία. Στις παγκοινιές της σκήτης πρώτος έτρεχε. Του έλεγαν οι άλλοι πατέρες: «Πνευματικέ μας, είσαι γέρων τη ηλικία, λειτουργία κάθε ημέρα, ψωμί και νερό κάθε ημέρα, τι θα γίνης; Πρέπει να λυπάσαι το σαρκίον σου, διά να σε υπηρετήσει μέχρι να πορευθής εις τον τάφον σου». Απαντούσε ένδακρυς: «Πατέρες μου, τώρα όπου είμαι γέρων, πρέπει να φυλάξω την υπακοήν, διά να μην ευρεθώ ανυπότακτος, όταν θα εξέρχεται η ψυχή μου και κολασθώ».

Ένας νέος ήλθε να μονάσει πλησίον του. Με το να κάνει στον Γέροντα απόλυτη υπακοή, υπομένοντας την ασθένεια της φυματιώσεως, έσωσε την ψυχή του. Οι τελευταίοι του λόγοι ήταν ότι συνοδεύουν την ψυχή του οι άγιοι του Αγίου Όρους κι έγινε το πρόσωπό του κατάλευκο. Ο παπα-Αβέρκιος ήταν πάντοτε ακριβής ως

υποτακτικός, Γέροντας, λειτουργός και Πνευματικός. Ανεπαύθη εν Κυρίω στις 27.8.1915.

Πηγή: Μοναχού Μωυσέως Αγιορείτου, Μέγα Γεροντικό εναρέτων αγιορειτών του εικοστού αιώνα Τόμος Α΄ - 1956-1983, σελ. 117, Εκδόσεις Μυγδονία, Α΄ Έκδοσις, Σεπτέμβριος 2011.